

3. Брег и стење нек се руше. Мада чврсто стоје ту,
Па и свет сав нек се сруши У пропаст и страхоту;
Ипак немај страха ту У смрти ни животу.
О Сионе, нек те ништа Не покрене с твог станишта.
4. Морају л' ти бити сузе Твоје пиће јело ту,
Слаже л' ти се уздисање Са песмама твојим ту;
Стеже ли ти боља груд; Губиш ли имање туд';
О Сионе, не плаши се, Божја помоћ даће ти се!
5. Прети л' ти се срамом, ругом, С' много муке и јада,
Нећеш се осрамотити, - Вечности с' сећај тада!
Буди храбар, духом јак, Јер то хоће Господ благ:
Сионе, на Бога пази. Он ће Т' снажит' на тој стази.
6. Весели се, крај ће доћи, И већ вече прође, гле!
У руке се предај Бож'је, Бог прекида патње све;
За ругу ћеш примити Венац вечне радости;
О Сионе, Богу следи, Бранитељ је Он у беди.
7. Алилуја! радост твоја Велика је тек онда,
Јер ће Исус твој ти доћи, Ком' на лицу милост сја;
Он ће т' дати поздрав свој, Целив мира и покој:
О Сионе, бол ће минут', А радост ће теби синут'!

39. БОРБА КАЈАЊА

(На глас број 189.)

1. Бор' се, бо - ри не - пре - ста - но,

За све - тло - шћу те - жи са - мо, Не о -

кле - вај дан и ноћ; Кроз нај - гу - шћи
мрак ће зна - ти И - сус те - бе да про -
пра - ти, Он сла - би - ма да - је моћ!

2. Ако мислиш да с' остављен, За руку ћеш бити вођен,
Веруј, не дај сумњи доћ'! Бор' се право, мол' се Богу:
Искусићеш радост многу; Даће ти се светлост, моћ!
3. Лик ће т' Његов скорим сјати; Ал' знај трпит' и чекати:
Бог с' за избор не каје, Он ће т' вери научити;
Бог те може тек љубити: Биће т' радост, јад што је.
4. Заварат' се светом не дај, Лево, десно ти не гледај,
Већ управо к' Богу свом! И к' Исусу по сто пути
Срце и ум свој упуту, Ка престолу небесном.
5. Није ли те снага Спаса, Мутној беди из таласа
Истргнула за навек! Без Исуса добра нема,
Његова ти рука спрема Уцвељеном срцу лек.

6. Затвор' се у клијет своју, Иди, изли тугу своју
Бога Оца срцу тад'! Не умеш ли наћи речи
Да Му можеш све изрећи, Ти уздишућ откри јад!
7. Бог разуме и ћутање! Прибавиће т' избављење:
Веруј Богу, чуће т' глас. Исус ће те заступати,
Веруј, све ће Отац дати, К'о што с' моли за нас Спас.

40. СТВАРАЊЕ КАО ПРИМЕР КРШТЕЊА (На глас број 39. и 189.)

1. Бог изволи свет стварати, Из ничега речју звати,
Из вечности тихе гле! Земља беше пуста свугде,
Ал' Његово: "Свет нек буде!" Ев' у славу засја све.
2. Земља беше тамна, празна, Док видело не изазва
Саваота Бога моћ! Дух Божиј ту дјеловаше,
И из воде се дизаше; Светлост наста, прође ноћ.
3. И Бог створи силним словом Што је год на свету овом.
И човека затим к' том: Створи њега попут себе,
Па му рече: "Мећем тебе Поглавара свету том."
4. Ал' не оста човек на том У блаженом стању таквом,
Већ погази Бож'ју реч; Бож'јег гласа не хте чути,
Па се на зло он упути, Огрезав' у греху већ.
5. Бог објави суд људима За све грехе и презрења
Њег'ве благе милости! И рад' земље очишћења
Од престопа и грешења Бању за лек одреди.
6. Сви грешници ту умиру У потоку и већ гину
У великом гробу том, Смрт та, која преступ роди
Дође, те им се освети Страшном својом палицом.
7. Један само остао је-Праведник!-Послушни Ноје,
Јер верова Богу свом: Бог га знаде избавити;
И тад' с' децом он похити Завет склопит' с' Господом.
8. И за спомен оних дана Нас крштење сад спасава.
К'о што вели завет нов; Избављени сад живимо,
Друге с' смрти не бојимо, Вечни свет је нама дом.

(1. Петр. 3, 19. 21.)